

Artist impression

Stichting Beeld Nescio in Rhenen

“ De grote Nederlandse schrijver Nescio schreef in het begin van de vorige eeuw onder andere het prachtige verhaal ‘De Titaantjes’. In dit verhaal speelt zich een hoofdstuk af in Rhenen. Rhenen wordt hier de hoofdstad van de wereld genoemd, en er bevinden zich menige geweldige citaten in het boek, die een prachtige omschrijving geven van Rhenen. Een van deze citaten is de volgende:

In Rhenen stond ik in de schemering op de brug over den spoorweg en keek naar 't Noorden. In de diepte lag de spoorlijn tot den gezichtseinder, aan beide zijden er van rees de berg steil op, begroeid met lichtgroen gras en donkergroene brem vol gele bloemen. Ik keek er naar hoe de bergwanden geleidelijk lager werden, tot ze, heel ver, overgingen in de vlakte.

Hoewel er in menige Nederlandse gemeente op z'n minst een Nescio hof of laan bevindt, terwijl deze gemeentes niets met Nescio of zijn schrijfsels te maken hebben, is er tot mijn verbazing geen enkele referentie naar de schrijver of zijn werk te vinden in Rhenen. Toen ik er een tijdje woonde, was ik zelf ape-

trots op het feit dat Rhenen zo mooi beschreven wordt in een van de beste Nederlandse literaire werken ooit. Daarom ben ik van mening dat hier iets aan moet veranderen. ”

Willeke van Ravenhorst

Altijd als ik over ‘de brug over den spoorweg’ liep in Rhenen, keek ik plichtsgetroou naar het Noorden. Nu lijkt het me prachtig als er op die plek waar Nescio (in de vorm van de hoofdpersoon in Titaantjes; Koekebakker) ooit gestaan moet hebben om dit uitzicht in zich op te nemen zodoende deze zo mooi en nauwkeurig te beschrijven, een object komt te staan dat hiernaar refereert.

Ik zal een bronzen figuur maken, welke doet denken aan een figuur zoals Nescio en/of Koekebakker er ongeveer uit moet hebben gezien omstreeks de tijd dat Nescio zijn citaat schreef. De figuur zal hol zijn, en alleen de voorkant van de figuur zal de sculptuur behelzen. De figuur staat, net als in de beschrijving, tegen de leuning van het viaduct aangeleund, met zijn ene hand onder zijn kin, elleboog steunend op de leuning van het viaduct, de verte in te staren. Omdat de bronzen figuur hol en van de achterkant geheel open zal zijn, kunnen voorbijgangers zich als het ware in de figuur op laten nemen door hun armen in zijn armen te plaatsen, en hun benen in zijn benen. De ogen van de figuur zijn gaten, waardoor de voorbijganger precies dat uitzicht ziet dat Nescio toentertijd beschreef.

Uiteraard is het uitzicht inmiddels veranderd, en dit is significant, omdat dit sculptuur ook iets wilt zeggen over thema’s als tijd en vergankelijkheid. Anders gezegd; de sculptuur fungeert

ook als een knipoog naar het verleden. Naast de sculptuur zal zich een bronzen plaat bevinden met de bovengenoemde tekst van het citaat. De sculptuur zal zich bevinden op een kleine, ronde uitbouw die aan het viaduct gebouwd zal worden. Hierdoor wordt het veel uitnodigender om naar de figuur toe te lopen en er gebruik van te gaan maken, door erin te gaan staan en door de ogen het uitzicht te bekijken, de tekst te lezen, etc. De sculptuur zal op die manier veel beter tot zijn recht komen en zich meer verbinden met de voorbijgangers, inwoners en bezoekers van Rhenen.

“Dit project is een uitgelezen kans om de aanwezigheid van Nescio te realiseren in Rhenen. De sculptuur van de mensfiguur op het viaduct, die mijmerend de verte in staart en uitnodigt om hetzelfde met hem te doen, brengt een glimlach op het gezicht van de voorbijganger. Vanaf verschillende drukbezochte punten in Rhenen; wanneer men de trein uitkomt, onder het viaduct doorrijdt of zich daarover beweegt, is de figuur opvallend en duidelijk te zien.

Dit beeld zal als ‘landmark’ fungeren voor Rhenen”